

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/540/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712208420
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2013:2712208420.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený splnomocnencom: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459 proti žalovanému: O. W., nar. XX.X.XXXX, t.č.: N. č. XXX, XXX XX N., štátny občan SR o zaplatenie sumy 2.166,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.385,49 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania splnomocnencovi žalobcu a to trovy právneho zastúpenia v sume 204,65 eur a iné trovy v sume 36,16 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 19.11.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.166,32 eur, riadny úrok 11,80% ročne zo sumy 1.583,64 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.583,64 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu dôvodil tým, že je právnym nástupcom Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, od ktorej nadobudol pohľadávku voči žalovanému, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Žalovaná suma predstavuje plnenie titulom uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.12.2004, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur, predtým 50.000,- Sk, pri úrokovej sadzbe 11,80% ročne, ktorý sa zaviazal splácať mesačnou splátkou vždy k 20.dňu toho ktorého mesiaca so splatnosťou prvej splátky dňa 20.1.2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.12.2009. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dohodnutej doby splatnosti. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavuje pohľadávka výšku 2.166,32 eur, z toho istina sumu 1.583,64 eur, nezaplatené úroky v sume 206,88 eur, úroky z omeškania v sume 375,80 eur. Žalobca istinu úročí ďalej riadnym úrokom vo výške 11,80% ročne (v zmysle čl. I. - Základné podmienky Zmluvy o úvere) a zákonným úrokom z omeškania ku dňu konečnej splatnosti úveru vo výške 9% ročne. V žalobe poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka (§§ 497, 502, 503, 504, 369).

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Na riadne predvolané pojednávanie vo veci sa bez ospravedlnenia z vážneho dôvodu nedostavil.

Žalobca a jeho zástupca sa na riadne predvolané pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnil zástupca žalobcu. Súd preto vec prejednal bez prítomnosti účastníkov s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. a prihliadol na dosiaľ vykonané dôkazy, obsah spisu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, všeobecnými obchodnými podmienkami /VOP/, výpismi z úverového účtu a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Pripisom zo dňa 28.12.2010 bolo postúpenie pohľadávky oznámené žalovanému.

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.12.2004 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur /predtým 50.000,- Sk/ s úrokovou sadzbou 11,80% ročne, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 38,57 eur, s prvou splátkou 20.1.2005 a konečnou splatnosťou dňa 20.12.2009. Podľa čl. III. bod 7. zmluvy dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náhrady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí. Podľa čl. IV. zmluvy sa účastníci zmluvy dohodli na ročnej percentuálnej miere nákladov 15,93%. Podľa čl. V. bod 4. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 7.2.4. VOP, banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere.

Podľa bodu 7.3.2. - splácanie splátkového úveru, pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčastí a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, s periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere uvedenými spôsobmi. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu.

Podľa bodu 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t.j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým.

Podľa bodu 7.4.4. VOP, pokiaľ je klient v omeškani so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky.

Podľa výpisu z účtu žalovaný čerpal úver v sume 1.659,70 eur /predtým 50.000,- Sk /. Dňa 23.12.2004 zaplatil sumu 33,19 eur ako prvú splátku a to poplatok za poskytnutie úveru, poslednú splátku zaplatil dňa 20.5.2007 v sume 37,41 eur, keď spolu uhradil 32 splátok celkom v sume 1.165,80 eur.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 31.5.2013 špecifikoval uplatnenú pohľadávku v sume 2.974,27 eur tak, že táto predstavuje úroky z omeškania v sume 571,15 eur, istinu po splatnosti v sume 2.137,59 eur a riadne úroky v sume 265,53 eur.

Z výpisov z úveru a transakcií na úverovom účte vyplýva, že žalovaný čerpal úver v sume 1.659,70 eur (50.000,-Sk) dňa 23.12.2004. Prvú splátku úveru v sume 33,19 eur zaplatil dňa 23.12.2004 a poslednú splátku dňa 20.5.2007 v sume 37,41 eur a spolu uhradil 32 splátok v sume 1.165,80 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania prvý krát dňa 21.1.2005 z dôvodu nezaplatenia splátky v dohodnutej výške, čím vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania v zmysle čl. III. bod 7 Zmluvy. Uplatňovaný úrok z omeškania v sume 3.273,58 eur je účtovaný od 21.1.2005 do 20.12.2009 (deň konečnej splatnosti úveru) z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú oznámil žalovanému zverejnením na svojej webovej stránke. Výška úrokov z omeškania bola vypočítaná od 21.12.2009 do 21.12.2010 z istiny 1.583,64 eur s tým, že úprava úrokov z omeškania v čl. III bod 7 zmluvy korešponduje s bankovou obchodnou praxou, je dôvodná pretože sadzby z úrokov ako aj z úrokov z omeškania sa môže počas zmluvného vzťahu meniť. V rámci istiny po splatnosti v sume 1.583,64 eur sú obsiahnuté riadne úroky v sume 851,39 eur do 20.12.2009, poplatky v sume 198,15 eur s tým, že čistá istina úveru je v sume 534,10 eur. Riadne úroky v sume 851,39 eur boli dohodnuté v sadzbe 11,80% ročne, poplatky v sume 198,15 eur predstavujú poplatky za vedenie účtu v sume 19 x 50,- Sk = 950,- Sk, t.j. 31,53 eur, 30 x 60 = 1.800,- Sk, t.j. 59,75 eur, 12 x 1,99 eur v sume 23,88 eur od decembra 2004 do septembra 2010, poplatky za upomienky v sume 83 eur. Nesplatené riadne úroky v sume 206,88 eur sú účtované z istiny 1.583,64 eur od 21.12.2009 do 21.12.2010 v premenlivej úrokovej sadzbe 12,85% ročne, keď bola dohodnutá premenlivá úroková sadzba podľa čl. IV. bod 2 Zmluvy. Podľa prehľadu úrokových sadzieb vo výpise do 31.12.2008 bola sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40% ročne.

Súd posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, Zák.č. 258/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľov a Zák.č. 258/52001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Z.z. o ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve

o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d) a e) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č.1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4, 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len

jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh bol podaný sčasti dôvodne. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, ktorá bola uzavretá dňa 23.12.2004. Vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah a vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd poukazuje na to, že základom tohto záväzkového vzťahu je Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a aj dodávateľ - právny predchodca žalobcu sám poukazuje v dohodnutých podmienkach zmluvy na ustanovenia VOP bod 7., v ktorom sú upravené záväzkovo-právne vzťahy, keď banka ako veriteľ na požiadanie fyzickej osoby, nepodnikateľa ako dlžníka poskytne v jeho prospech finančné prostriedky. Zák. č. 258/2001 Z.z. je právny predpis upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti a zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromnoprávných zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. Z úvodných ustanovení zákona je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale naopak regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania /tovarov a služieb/ spotrebiteľmi. Spotrebiteľ je prioritne fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom na takto zákonom zadanú povahu jedného z účastníkov, nemožno konštatovať, že by malo ísť o obchodno-právny vzťah. Základným znakom obchodno-právnych vzťahov je to, že vznikajú medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti a vzťah medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru a spotrebiteľom nespadá ani pod žiadnu situáciu, vymedzenú v ustanovení § 261 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka. V čase uzavretia zmluvy platil Zákon o spotrebiteľských úveroch a preto sa na vzťah medzi účastníkmi vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Súd má za to, že uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v Zák.č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2, 2 cit. zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Záväzkový vzťah vznikne výlučne na základe dvojstranného právneho úkonu v písomnej forme. Spotrebiteľom je výlučne fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je vždy odplatná a odplatom sú spravidla poplatky a úroky. Veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Predmetná zákonná úprava pokrýva všetky zmluvné typy, pri ktorých dochádza k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, dočasne, za odplatu. Pojem spotrebiteľský úver je všeobecným pojmom a pokrýva široký rozsah zmluvných typov ako sú zmluva o úvere, zmluva o pôžičke, nepomenované zmluvy atď.

Veriteľ na základe zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý vyčerpal. Predmetná zmluva musí obsahovať najmä hore uvedené náležitosti, ktoré vyžaduje Zák.č. 258/2001 Z.z. Súd má za to, že zmluva obsahuje podstatné náležitosti uvedené v zákone a zmluva bola uzavretá platne. Žalovaný nedodržaním dohodnutých podmienok v zmluve a to neplatením mesačných splátok na splatenie úveru vznikol dlh na nesplatenom úvere. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 60 splátkach po 38,57 eur, teda v sume 2.314,28 eur a celkom zaplatil sumu 856,27 eur a teda na nesplatenom úvere by zostala suma 1.484,26 eur. Súd preskúmal jednotlivé čiastkové nároky uplatnené žalobcom s tým, že má za to, že nárok žalobcu uplatnený titulom nesplatenej istiny úveru s úrokom v sume 1.385,49 eur je dôvodný a

preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť uvedenú sumu. Táto predstavuje nesplatenú čistú istinu úveru v sume 534,10 eur a nesplatené dohodnuté úroky v sume 851,39 eur.

V časti uplatneného úroku z omeškania vypočítaného v sume 375,80 eur súd žalobu žalobcu zamietol s poukazom na to, že tento bol vypočítaný s použitím úrokovej sadzby 26,4% ročne v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka určené zverejnením banky. Tieto však môžu byť použité len v prípade, ak neodporujú ustanoveniam občianskeho práva a nie sú v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. V predmetnom konaní sa jedná nepochybne o zmluvu spotrebiteľskú, keď zo zmluvných strán jednu je potrebné považovať za spotrebiteľa. Úprava spotrebiteľských vzťahov okrem Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa je zakotvená v Občianskom zákonníku a súčasťou tejto úpravy je uzákonené i kogentné pravidlo o nemožnosti úpravy zmluvných podmienok spotrebiteľskou zmluvou odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa a teda použitie iných noriem, než noriem spotrebiteľského práva, keď posúdenie dovolnosti dojednaní v spotrebiteľskej zmluve sa musí riadiť hľadiskom výhodnosti toho - ktorého dojednanie pre spotrebiteľa. Normy obchodného práva sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku. Výška dohodnutých úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka potom neprichádza do úvahy, pretože je pre spotrebiteľa nevýhodnejšia, keď je úrok z omeškania podstatne vyšší, než úrok z omeškania podľa citovaných ustanovení občianskeho práva. Úrok z omeškania v čase uzavretia zmluvy bol upravený v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ vykonávacím predpisom a to Nar. vl. 87/1995 Z.z. vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, ktorá diskontná sadzba bola k prvému dňu omeškania 21.1.2005 vo výške 4% a teda úrok z omeškania 8%. Žalobca uviedol, že bol úrok z omeškania vypočítaný od 15.1.2009 s použitím úrokovej sadzby 8%, ale akú sumu predstavujú takto vypočítané úroky z omeškania zo žalovanej sumy nevyčíslil.

Súd uplatnený nárok žalobcu na dohodnutý úrok v sume 206,88 eur od 21.12.2009 do 21.12.2010 a 11,80% ročne z nesplatennej istiny od 22.12.2010 do zaplatenia nepriznal, pretože do 20.12.2009 bola dohodnutá v zmluve o splátkovom úvere v čl. I. konečná splatnosť úveru a vo zvyšku nárok žalobcu zamietol. Predmetom konania bolo plnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru a niet pochybností o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 ObZ). Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (por. Štenglová/Pliva/ a kol. Obchodní zákoník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1 153).

Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je administratívny strop (limit). V prípade, že žalobca vychádza z dohodnutých podmienok pod bodom 7.4.2. VOP, keď sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru a preto má nárok za priznanie dohodnutého úroku až do dňa úplného splatenia úveru, súd poukazuje na to, že takéto ujednanie je v rozpore so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 OZ a teda neplatné. V danom prípade ide o navyšovanie úrokov, keď by sa jednalo o úrok 11,80% ročne a 9% ročne (úrok z omeškania) spolu v sadzbe 20,80% ročne, čím by bol dosiahnutý zámer veriteľa dosiahnuť vyššiu sankciu, než akú predstavujú úroky z omeškania. Odplátné úroky však nemajú sankčnú povahu. Uvedený záver platí aj za stavu, že ustanovenia §§ 502 a 503 ObZ, na ktoré žalobca poukazuje, majú dispozitívnu povahu. Možno sa od nich zmluvne odchýliť, ale len v rámci zákona a ratio legis zákonných inštitútov. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú s použitím ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, nie je umožnené nevýhodnejšie dojednanie, než aké upravuje Občiansky zákonník a ten považuje vyššie úroky z omeškania než ako upravuje nariadenie

vlády č. 87/1995 Z.z. za neprípustné. Aj v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 ObZ. (rozsudky KS v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012 z 10.5.2013, 6Co/183/2011 z 18.9.2012, 6Co/61/2012 z 15.1.2013).

Súd taktiež poukazuje na rôzne poplatky uvádzané opakovane vo výpise z účtu napr. pravidelný mesačný poplatok za správu úveru, poplatky za upomienky s tým, že sa stotožňuje s rozhodovacou líniou potvrdenou Vrchným Krajským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). To platí aj pri poplatku za vedenie úverového účtu, keď vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Pri splácaní úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver - dlh, nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Taktiež na poplatok za upomienku niet žiadneho zákonného nároku, nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie. Súd preto žalobu žalobcu vo výške účtovaných poplatkov 198,15 eur zamietol. Žalobca má právo na zaplatenie poplatkov za služby poskytované žalovanému ako spotrebiteľovi, ale súd má za to, že poplatky za upomienky, vedenie účtu nie sú poplatkami za služby poskytované spotrebiteľovi.

Žalovaný sa naďalej dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, ktorý je v súlade s Nar. vl. č. 87/1995 Zb. v zmysle ustanovení občianskeho práva a to odo dňa uplatneného žalobcom v žalobe.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď žalobca mal vo veci len čiastočný úspech a preto súd rozhodol o pomernom priznaní náhrady trov konania. Žalobca mal úspech vo veci 63,96%, neúspech 36,04%, čo predstavuje čistý úspech 27,92%. Žalobca navrhol a vyčíslil trovy právneho zastúpenia v sume 733 eur v zmysle Vyhl.č. 655/2004 Z.z. za 4 úkony právnej služby po 91,28 eur (prevzatie a príprava, podanie na súd, vyjadrenie na výzvu, účasť na pojednávaní dňa 16.7.2013), 2 x režijný paušál po 7,63 eur, 2 x 7,81 eur a 20% DPH zo sumy 396 eur v sume 79,20 eur; cestovné náhrady za cestu os. motorovým vozidlom Volkswagen GOLF BL 379 FP na ceste Bratislava - Skalica a späť dňa 16.7.2013 pri 190 km, náhrade 0,183 eur za 1 km v sume 34,77 eur, náhrade za spotrebované PH 5,5l/100 km, cene PH 1,48 eur/l v sume 15,47 eur; náhrada straty času za 6 x začatých polhodín á 13,01 eur v sume 78,06 eur.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške čistého úspechu v sume 204,65 eur (27,92% z 733) a iné trovy titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 36,16 eur (27,92% z 129,50).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.).